

ע"פ 47763/06/19 - מחמד נסרה נגד מדינת ישראל, באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימ

ע"פ 47763-06-19 נסרה נ' מדינת ישראל

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת אסתר הלמן - אב"ד כב' השופטת יפעת שטרית כב' השופט
סאאב דבור
המערער מחמד נסרה
ע"י ב"כ עו"ד ואסים דאהר (מטעם הסניגוריה הציבורית)
נגד מדינת ישראל
המשיבה
באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת הבכירה שרון דלית גרין) מיום 13/5/19, בת"פ
17629-03-18

פסק דין

השופטת יפעת שטרית

מבוא:

1. בפנינו ערעור המופנה כנגד החלטת בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין), אשר בגזר דינו מיום 13.5.19 הותיר את הרשעת המערער על כנה והשית עליו צו של"צ בהיקף של 80 שעות וצו מבחן לתקופה של 18 חודשים.
2. הערעור מופנה כנגד ההחלטה להותיר את הרשעת המערער על כנה, בלבד.

ההליכים בבית המשפט קמא:

3. כנגד המערער הוגש לבית משפט קמא כתב אישום, במסגרתו יוחסה לו עבירה שעניינה, פזיזות ורשלנות - עבירה לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

עמוד 1

4. בדיון מיום 8.10.18, ובטרם הוחל בשמיעת ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, המערער יודה בעובדות כתב האישום, ההגנה תבקש שלא להרשיעו בשלב זה ואילו המשיבה תבקש להרשיעו. כן הוסכם, כי הצדדים יבקשו להפנות את המערער לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, אשר יתייחס גם לשאלת הרשעתו בדיון. עוד הוסכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי (הכל ביחד ייקרא להלן: **"הסדר הטיעון"**).

במעמד זה עתרה המשיבה להרשעת המערער בדיון על יסוד הודאתו, תוך שציינה, כי היא אינה מתנגדת לכך שהמערער יופנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר אשר יבחן את סוגיית הרשעתו בדיון, אך זאת, לאחר שיורשע בדיון.

ב"כ המערער, מאידך, טען, כי זהו המקרה המצדיק חריגה מהכלל בדבר הרשעה בדיון ועתר שלא להרשיע את המערער בדיון עובר לקבלת התסקיר בעניינו.

5. בהתאם להסדר הטיעון, המערער הודה בעובדות כתב האישום ובית המשפט קמא החליט להרשיעו בדיון על יסוד הודאתו, כאמור. עם זאת ובהתאם להסכמות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, הורה בית המשפט קמא על הפניית המערער לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, אשר יתייחס גם לשאלת ההרשעה.

בהתאמה, נדחה המשך הדיון לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן ולשמיעת טיעוני הצדדים לעונש.

6. בדיון מיום 8.4.19, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. במסגרת טיעוניה, בהתייחס לסוגיית הרשעת המערער בדיון, חזרה המשיבה והדגישה את הכלל בדבר הרשעה בדיון וכי החריג הינו הימנעות מהרשעה, כאמור. עוד טענה, כי המקרה דנן אינו נכנס לגדר החריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה. כך הודגש, כי שעה שעסקין במי שהיה שוטר מג"ב בעת האירוע ועשה שימוש בנשקו האיש, הרי שיש באלה כדי להוות נסיבות לחומרה. כן טענה, כי העבירה שביצע המערער חמורה וגלום בה סיכון משמעותי לחיי אדם. עוד הדגישה את פוטנציאל הנזק הגדול הטמון במעשי המערער. באשר לנזק הקונקרטי שייגרם למערער מהרשעתו בדיון טענה המשיבה, כי נזק, כאמור, לא הוכח וכי אף אם צפוי נזק למערער, הרי שהאינטרס הציבורי אינו מאפשר הימנעות מהרשעתו בדיון. לפיכך, עתרה המשיבה להותרת הרשעת המערער בדיון על כנה. להשלמת התמונה יצוין, כי לעניין הענישה, טענה המשיבה, כי מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול ויורצו בעבודות שירות. בהתאמה, עתרה להעמיד את המערער בצו מבחן למשך 18 חודשים ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 80 שעות, כהמלצת שירות המבחן בתסקירו. עם זאת, עמדה המשיבה, כאמור, על הותרת הרשעת המערער בדיון על כנה.

7. מנגד, בטיעונו לעונש, עתר ב"כ המערער לביטול הרשעת המערער בדיון. בהקשר זה הגיש כראיות לעונש מספר מכתבי המלצה בעניינו של המערער וכן תעודת הצטיינות שניתנה למערער במהלך שירותו הצבאי.

במסגרת טיעוניו, טען ב"כ המערער, כי המקרה דנן נופל בגדר החריגים המאפשרים הימנעות מהרשעה בדין. כך הדגיש, כי העבירה בה הורשע המערער הינה מסוג עוון וטען, כי מעשי המערער היו בגדר מעשה קונדס, ללא קשר לקטטה שפרצה, לא היה כל ניסיון לפגוע במאן שהוא ובפועל, איש לא נפגע. כן הדגיש, כי המערער הודה במעשים ולקח עליהם אחריות. עוד טען, כי במקרה דנן הוכח נזק קונקרטי שייגרם באם תיוותר הרשעת המערער בדין על כנה וכי יש לבטל את ההרשעה בדין כדי לאפשר למערער לשרת בשירות קבע. הודגש, כי בעקבות האירוע הוצא המערער משירות מג"ב וגורמי הצבא מעוניינים להשאירו בשירות קבע בבסיס חיל האוויר. צוין, כי המערער משרת שירות משמעותי, מוערך ולא בכדי זכה לתעודת הצטיינות ממפקדיו. בהקשר זה הדגיש ב"כ המערער, כי ממכתבו של מפקד המערער עולה, כי הרשעת המערער בדין הינה קריטית ומכרעת בשאלת גיוסו לשירות קבע. עוד הפנה להתרשמותו החיובית של שירות המבחן מהמערער ועתר לאימוץ המלצתו בתסקיר להימנע מהרשעת המערער בדין.

8. לאחר שהצדדים השמיעו טיעוניהם לעונש, כמפורט לעיל, ניתן, כאמור, גזר הדין בעניינו של המערער, במסגרתו הותר בית המשפט קמא את הרשעת המערער בדין על כנה והשית עליו את העונשים כדלקמן:

· צו של"צ בהיקף של 80 שעות, בהתאם לתוכנית שתוצע על ידי שירות המבחן.

· העמדת המערער בצו מבחן למשך 18 חודשים.

מכאן הערעור שבפנינו, המופנה, כאמור, כנגד ההחלטה להותיר את הרשעת המערער בדין על כנה, בלבד.

עובדות כתב האישום:

9. מעובדות כתב האישום עולה, כי במועד הרלוונטי לכתב האישום שירת המערער כשוטר משמר הגבול בתחנת עוטף ירושלים במשטרת ישראל.

ביום 22.4.17, לאחר חצות הליל, נסע המערער יחד עם חברו אחמד עבאס לתחנת הדלק "פז" הסמוכה לכפר מנדא (להלן: "**תחנת הדלק**") בכדי לבקר את חברו חוסיין עבאס, כאשר המערער מצויד בנשקו המשטרתי מסוג M16 קצר. בעת שהייתם של המערער ואחמד עבאס בתחנת הדלק, שמעו כי פרצה קטטה בכפר מנדא.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, בסמוך לשעה 00:57, שלח המערער את חברו אחמד עבאס להביא את נשקו של המערער לידי. המערער הלך לצד האחורי של תחנת הדלק, ליד מטע הזיתים, וירה 9 כדורים באוויר.

החלטתו וגזר דינו של בית המשפט קמא:

10. כאמור, במסגרת גזר הדין מיום 13.5.19, הורה בית המשפט קמא על הותרת הרשעת המערער על כנה והשית עליו את העונשים, כפי שפורטו לעיל.

11. במסגרת גזר הדין התייחס בית המשפט קמא לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המערער ולהתרשמותו ולפיה, הליך טיפולי יוכל להוות גורם מפחית סיכון להישנות התנהגות חוצת גבולות. כן התייחס להמלצות שירות המבחן ולפיהן, המליץ שירות המבחן על העמדת המערער בצו מבחן למשך 18 חודשים, בצד הטלת צו של"צ בהיקף של 80 שעות.

בהתייחס לסוגיית ההרשעה, ציין בית המשפט קמא את הערכת שירות המבחן ולפיה, הרשעת המערער בדין עלולה לפגוע בו באופן ממשי בטווח המידי ואת המלצתו לסיים את ההליך ללא הרשעת המערער בדין, זאת מן ההנמקות המפורטות בתסקיר.

12. בית המשפט קמא פירט את טיעוני הצדדים לעונש וכן התייחס לראיות לעונש שהוגשו מטעם הצדדים.

13. באשר לסוגיית ההרשעה ציין בית המשפט קמא, כי הכלל הוא, כי עם הקביעה שאדם ביצע עבירה, הרי שיש להרשיעו בדין בגינה וכי הימנעות מהרשעה הינה החריג לכלל האמור. כן ציין, כי בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (להלן: "**הלכת כתב**"), נקבעו שני קריטריונים מצטברים להימנעות אפשרית מהרשעה. האחד, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. השני, כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

עוד ציין בית המשפט קמא, כי בית המשפט יימנע מהרשעה רק בנסיבות חריגות שבהן יוכח, כי הנזק שנגרם לנאשם מההרשעה גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עמו, היינו, כאשר מתקיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה, לבין חומרת העבירה.

14. בית המשפט קמא קבע, כי תנאי "הלכת כתב" אינם מתקיימים במקרה דנן. כך הדגיש, כי העבירה בה הורשע המערער הינה אמנם מסוג עוון, אך העונש בצידה עומד על שלוש שנות מאסר, קרי, עסקינן בעבירה המצויה ברף הגבוה ביותר של העבירות מסוג זה. בית המשפט קמא הוסיף, כי עבירות של רשלנות ופזיזות בשימוש בכלי ירייה גובות לא אחת מחיר כבד בחיי אדם ובשלמות הגוף, כך שרמת הסיכון הגלומה בהן גבוהה. בהקשר זה הפנה בית המשפט קמא לפסיקה רלוונטית. כן קבע, כי שאלת הנזק שנגרם בפועל בעבירה בה הורשע המערער הינה זניחה, אל מול שאלת פוטנציאל הנזק. גם בהקשר זה הפנה לפסיקה רלוונטית. כן ציין, כי בפסיקה נקבע, כי מחזיקי רישיון בנשק הינם, ככלל, אזרחים חיוביים ושומרי חוק וכי סביר שהרשעתם תשפיע על תעסוקתם.

15. בית המשפט קמא ציין, כי לא נעלמה מעיניו פסיקה אחרת של בתי המשפט בה הוחלט שלא להרשיע

נאשמים שביצעו את העבירה בה הורשע המערער. עם זאת, עיון בפסיקה זו מלמד, כי נכונות בתי המשפט לחרוג מהכלל הייתה במצבים בהם דובר על נסיבות מיוחדות וחריגות, דוגמת ביצוע עבירה מסוג זה על גבול ההגנה העצמית, או בנסיבות מיוחדות אחרות.

16. באשר לסוגיית הוכחת נזק קונקרטי, ציין בית המשפט קמא, כי בתי המשפט אכן הקלו בהתייחסותם לתנאי זה, בעיקר כשהדבר נוגע לצעירים שהוכחת הנזק הקונקרטי קשה עליהם. במקרה דנן, המערער הוכיח, כי עמדת מפקדו היא שסוגיית ההרשעה הינה קריטית להחלטה האם המערער יגויס לשירות קבע, אם לאו. בהקשר זה הדגיש בית המשפט קמא, כי עסקינן בהבעת עמדה של מפקדו של המערער ואף אם זו נסמכת על ניסיונו האישי, הרי שאין המדובר בעמדה רשמית של שלטונות הצבא. בהקשר זה העיר בית המשפט קמא, כי הנטל להוכחת הנזק מונח על כתפי ההגנה ולכן גישת ההגנה ולפיה, על המשיבה היה להציג את עמדת שלטונות הצבא, שגויה.

17. מעבר לאמור, הפנה בית המשפט קמא וסמך ידיו על פסיקה בה נקבע, כי הימנעות מהרשעה אינה משנה את עצם המעשה ואת המשמעויות הנובעות ממנו. על המעסיקים והגורמים הממונים על מתן רישיונות להחזקת נשק לקבל את החלטתם בשאלה המהותית האם מי שביצע מעשה כגון דא, ראוי להמשיך ולשאת נשק, או להיות מועסק אצלם, אם לאו. בהקשר זה, כך נקבע, חשיבות ההרשעה בדיון הינה שולית, אם בכלל.

18. לאור האמור, קבע בית המשפט קמא, כי סוג העבירה אינו מאפשר הימנעות מהרשעת המערער בדיון. צוין, כי בהינתן העובדה שמדובר בתנאים מצטברים, הרי שדי באי התקיימות אחד מהתנאים על מנת להכריע. עם זאת, בית המשפט קמא הוסיף ובחן גם את התנאי השני הקבוע בהלכת כתב ובא לכלל מסקנה, כי גם תנאי זה אינו מתקיים. סופו של יום, בית המשפט קמא לא שוכנע, כי הרשעת המערער במקרה דנן מהווה עונש בלתי מידתי ולדידו, האינטרס הציבורי מחייב את הרשעת המערער בדיון, הן מהפן הגמולי והן מהפן החינוכי, האישי והציבורי. לאור זאת, הותר את הרשעת המערער בדיון על כנה.

19. באשר לסוגיית הענישה ציין בית המשפט קמא, כי ישנה הסכמה בין ב"כ הצדדים בעניין זה וכי שניהם עתרו לאימוץ המלצות התסקיר בהקשר זה. עוד ציין, כי נסיבותיו האישיות של המערער, כפי שהובאו בתסקיר כמו גם בטיעוני בא כוחו, לא היה בהן כדי להביא להימנעות מהרשעתו בדיון. עם זאת, בנסיבות אלה יש כדי להביא להקלה בעונשו של המערער ולהצדיק את אימוץ המלצות התסקיר.

בהינתן כל האמור, השית בית המשפט קמא על המערער את העונשים, כפי שפורטו לעיל.

תסקיר שירות המבחן:

20. מפאת חשיבות הדברים, יובא בקליפת אגוז העולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המערער בבית המשפט קמא.

21. מהתסקיר שהוגש עולה, בין היתר, כי המערער נעדר הרשעות קודמות ורישומים תעבורתיים קודמים. המערער נטל אחריות מלאה על המיוחס לו בעובדות כתב האישום, ביטא צער וחרטה על התנהגותו ושלל את מעשה העבירה. המערער הצליח להתבונן באופן ראשוני במניעיו שקדמו לביצוע העבירה ואף הביע רצון ונזקקות להמשך התבוננות במניעיו באמצעות תכנית טיפולית מותאמת.

22. שירות המבחן התרשם, כי המערער בעל יכולות לתפקוד תקין בחברה, כאשר בארבע השנים האחרונות הוא שומר על יציבות בחייו בתחום הצבא ומגלה מחויבות לתפקידיו השונים, ללא מעורבות בפלילים, למעט העבירה דנן.

שירות המבחן התרשם, כי למערער קשר טוב ובטוח עם אחרים וכי הוא בעל יכולת תקשורת תקינה, אך מוגבלת. ניכר, כי קיים קושי מסוים בנפרדות, המבוסס על חששו של המערער שמא האווירה בבית תתלהט והחרדה פן אביו יפגע באמו בזמן שהותו בצבא.

להערכת שירות המבחן, מדובר בבחור צעיר חסר בשלות רגשית, הנוטה להתנהגות אימפולסיבית במצבים מסוימים בחייו. שירות המבחן העריך, כי העבירה שביצע המערער מבטאת צורך בפורקן והחצנה של רגשותיו הבלתי מעובדים ומתחים שצבר, בצד דעות שמרניות בנוגע לתפקיד הגברי שסיגל בסביבתו החברתית.

בצד זאת, שירות המבחן התרשם מכוחות משמעותיים של המערער. המערער מגלה יכולת בדיעבד לבחון את התנהגותו בחומרה, חווה הרתעה מההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו ומתגובת המשפחה. המערער מביע צער על התנהגותו באירוע והבנה לפגיעתו בחברה. כמו כן, המערער ביטא במידה מסוימת יכולת רגשית לבחון את כשלוני ההתנהגותיים ועל רקע זה הביע נזקקות טיפולית. המערער הביע רצון להשתלב בטיפול שיסייע לו למתן את התנהגותו האימפולסיבית ולחזור לאורח חיים מותאם. להערכת שירות המבחן, שילוב המערער בהליך טיפולי יוכל להוות גורם מפחית סיכון להישנות התנהגות חוצת גבולות.

23. לאור האמור, בא שירות המבחן בהמלצה להעמיד את המערער בצו מבחן למשך 18 חודשים. בנוסף, כסנקציה עונשית בעלת אופי חינוכי שיקומי, המליץ להטיל על המערער צו של"צ בהיקף של 80 שעות.

באשר להרשעת המערער בדיון, הרי שלאור האמור בתסקיר, נוכח גילו הצעיר של המערער, העדר הרשעות קודמות, קבלת האחריות על מעשיו והבעת חרטה, יכולתו לבחון את התנהגותו והשלכותיה בחומרה ומקום בו המערער הציג אישורים ולפיהם, כיום הוא חייל בחיל האוויר ושעה שהרשעתו בדיון עלולה לפגוע בו באופן ממשי בטווח המידי, המליץ שירות המבחן על סיום ההליך המשפטי בעניינו מבלי להרשיעו בדיון.

ההליכים שבפנינו:

24. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 10.7.19 ביקש מפקדו של המערער, מר אלי דנינו לומר דברים בפנינו. מר דנינו הדגיש את תפקודו החיובי של המערער במסגרת הצבא וציין, כי המערער מיועד להמשך שירות בצבא קבע וכי המניעה היחידה לעשות כן, הינה הרשעתו בדיון.

מר דנינו הדגיש, כי הינו משרת בחיל האוויר מזה שלושים שנה וכי המערער משרת תחתיו מזה שנתיים. מר דנינו עתר להימנע מהרשעת המערער בדיון, כדי לאפשר לרשויות הצבא לשלבו בשירות קבע. עוד הודגש, כי גורמי הצבא צופים למערער עתיד מזהיר. המערער, לדבריו, הוכיח עצמו במהלך השנתיים האחרונות ואף נבחר כחייל מצטיין מתוך אלף חיילים.

לשאלת בית המשפט, הובהר ע"י מר דנינו, כי הגיוס לשירות קבע אינו נתון לשיקול דעת הגורמים בבסיס וכי לרשויות הצבא חוקים וכללים בהקשר זה ולפיהם, מי שלחובתו רישום פלילי לא יכול לשרת שירות קבע ובהמשך הבהיר, כי אם תבוטל הרשעת המערער בדיון, הוא ישולב בשירות קבע. בהמשך, הבהיר מר דנינו, כי ממשאבי אנוש, אגף כוח אדם נמסר, כי ככל שתהא למערער הרשעה פלילית הוא לא יוכל להתגייס לשירות קבע, תוך שהבהיר, כי הוא אינו יודע להבחין בין הרשעה פלילית לבין רישום פלילי.

לתכלית האמורה התאפשר למר דנינו לערוך בירור אל מול גורמי הצבא במהלך הדיון והוא ביקש למסור את תשובת גורמי הצבא בהקשר זה, בכתב. כן מסר, כי בעל פה נמסר לו שהבחינה בכל מקרה נעשית באופן פרטני. כאשר לחובת אדם הרשעה בפלילים, אזי לא ניתן לגייסו לשירות קבע, אולם באם לחובתו רישום פלילי, כי אז נערכת בדיקה פרטנית בהתייחס למהות העבירה שביצע.

25. לאחר שב"כ הצדדים השמיעו את טיעוניהם, נדחה המשך הדיון למועד אחר, כדי לאפשר לב"כ המערער להשלים את הבירור בהקשר זה מול גורמי הצבא ולהציג אסמכתא רלוונטית וכן כדי לאפשר לב"כ המשיבה לשקול את עמדתה נוכח הערותינו.

26. בדיון הנוסף מיום 16.7.19 השלימו הצדדים את טיעוניהם. ב"כ המערער הפנה לאישור שהוגש, אשר התקבל מיחידתו הצבאית של המערער (מיום 11.7.19 מאת רס"מ יפית גלם, קצינת תכנון כנף 4) ולפיו, הרשעה פלילית אינה מאפשרת גיוס לצבא קבע, אולם במקרה של רישום פלילי ללא הרשעה, נעשית בחינה פרטנית. בהקשר זה הפנתה והתייחסה ב"כ המשיבה לפקודת מטכ"ל 31.0201 ממנה עולה, לטענתה, כי אין בנמצא כלל קשיח וכי הבחינה נעשית באופן פרטני בכל מקרה לגופו.

טיעוני המערער:

27. במסגרת הודעת הערעור שבכתב, טען ב"כ המערער, כי שגה בית המשפט קמא עת קבע, כי לא התקיימו התנאים המצדיקים הימנעות מהרשעת המערער בהתאם ל"הלכת כתב" וזאת, בשני מובנים. האחד, עת קבע, כי סוג העבירה בה הורשע המערער אינו מאפשר סטייה מהכלל בדבר הרשעה. השני, עת קבע, כי לא הוכח בפניו נזק קונקרטי המצדיק את ביטול ההרשעה. בהקשר זה הזכיר ב"כ המערער, כי בהתאם ל"הלכת כתב", נדרשים שני תנאים מצטברים לצורך הימנעות מהרשעה בפלילים. האחד, כי סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות העניין, על ההרשעה בדין. השני, כי הרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו, כך שהפגיעה תגרום לנאשם נזק גדול יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עמו.

28. לגישת ב"כ המערער, סוג העבירה הנדונה שעניינה, מעשה פזיזות ורשלנות, מאפשר בענייננו, בהתאם לנסיבות העושה והמעשה, להימנע מהרשעת המערער בדין. ב"כ המערער ציין, כי ב"הלכת כתב" עמד בית המשפט העליון על שיקולי שיקום שונים, אשר יש בהם כדי להשפיע על בחינת האפשרות להימנע מהרשעה. בין שיקולים אלה נכללים: היות העבירה ראשונה או יחידה של הנאשם, חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, מעמדו של הנאשם והקשר בין מעמדו לבין ביצוע העבירה, מידת הפגיעה באחרים, מידת הסבירות לביצוע עבירות נוספות, האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם נבע מהתנהגות מקרית או שמא מדובר בדפוס התנהגות כרוני, נטילת אחריות והבעת חרטה, משמעות ההרשעה על דימויו העצמי של הנאשם והשפעת ההרשעה על תחומי פעילותו.

29. לטענת ב"כ המערער, המערער עומד בכל הקריטריונים שנקבעו ב"הלכת כתב". מבלי להקל ראש במעשה, עסקינן בעבירה מסוג עוון המצויה ברף הנמוך, כאשר המערער ירה מנשקו האישי מספר כדורים באוויר כמעשה קונדס, ללא הפעלת שיקול דעת. כמו כן, מדובר במעידה חד פעמית שאינה מאפיינת את התנהגות המערער, בעבירה יחידה שלא התלוותה אליה כל עבירה אחרת ואף לא נפתחו כנגד המערער תיקים נוספים לאחר האירוע. עוד טען ב"כ המערער, כי מהתסקיר עולה שקיים סיכון נמוך לביצוע עבירות נוספות בעתיד. המערער נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה עמוקה והרשעתו תוביל לפגיעה ממשית בשיקומו.

30. עוד הוסיף וציין ב"כ המערער, כי המערער בחור צעיר בן 24 שנים, ללא עבר פלילי, התנדב לשירות צבאי והחל את שירותו כשוטר ביחידת מג"ב בירושלים. בעקבות האירוע דנן, נפלט ממג"ב ועבר לשירות כנהג בבסיס חיל האוויר. מאז, שירותו של המערער ללא דופי והוא אף זכה לשבחים מצד מפקדיו, המעוניינים בגיוסו לשירות קבע ביחידה. בהקשר זה הפנה ב"כ המערער להמלצות שהוגשו בעניינו של המערער. כל אלה, לצד מורכבות חייו של המערער, כפי העולה מהתסקיר, כמו גם רצונו להשתלב בשירות קבע בצה"ל, הרי שיש בכל אלה כדי להטות את הכף לעבר אי הרשעתו של המערער בדין.

31. כן טען ב"כ המערער, כי מהתסקיר עולה תמונה ולפיה, המערער בן למשפחה נורמטיבית, סיים 12 שנות לימוד במסגרות החינוך הפורמליות ומיד לאחר סיום לימודיו התנדב לשירות הלאומי. לאחר מכן, התגייס לשירות צבאי ביחידת מג"ב בירושלים. שירות המבחן התרשם, כי המערער בעל יכולת לתפקוד

תקין בחברה, כאשר בארבע השנים האחרונות הוא שומר על יציבות, מגלה מחויבות לתפקידיו השונים וזאת, ללא מעורבות בפלילים. נוכח גילו של המערער, העדר הרשעות קודמות בפלילים, קבלת אחריות על מעשיו, הבעת חרטה כנה ואמיתית והעובדה, כי הרשעה בדין עלולה לפגוע בהמשך שירותו הצבאי באופן ממשי ומידי, המליץ שירות המבחן על אי הרשעת המערער בדין.

32. לטענת ב"כ המערער, שגה בית המשפט קמא בקביעתו ולפיה, העונש המקסימלי הקבוע בצד עבירת מעשה פזיזות ורשלנות מציב את העבירה ברף הגבוה של עבירות העוון וככזה, אינו מאפשר בנסיבות העניין חריגה מכלל ההרשעה בדין. לא זו אף זו, הרי שבחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת, כי במקרים רבים נמנעו בתי המשפט מהרשעת נאשמים בדין, בגין עבירות זהות ואף חמורות מהמקרה דנן.

33. ב"כ המערער שב וטען, כי המערער עומד בכל התנאים הדרושים לבחינת סוגיית הרשעתו בדין והדגיש, כי הרשעתו, כאמור, תהווה פגיעה קשה במערער ותגדע את שאיפותיו להשתלב בשירות קבע, כפי שצינו מפקדיו. בהקשר זה הפנה ב"כ המערער להמלצות שניתנו בעניינו של המערער מאת מפקדיו בצבא, לתעודת ההצטיינות שניתנה למערער וכן למכתב מאת ראש המועצה המקומית.

34. לטענת ב"כ המערער, שגה בית המשפט קמא בקביעתו ולפיה, המערער לא הרים את הנטל המוטל עליו ולא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי המצדיק את ביטול הרשעתו בדין. בהקשר זה טען, כי ישנה מחלוקת בפסיקה האם יש להוכיח נזק קונקרטי, או שמא די בכך שהנאשם יצביע על קיומו של נזק פוטנציאלי, על מנת להצדיק הימנעות מהרשעתו. יחד עם זאת, טען, כי בשנים האחרונות, בתי המשפט הקלו ברף הנדרש להוכחת נזק כאמור, בפרט בעניינים של צעירים אשר הוכחת נזק קונקרטי קשה עליהם. ב"כ המערער הדגיש, כי מבלי להידרש למחלוקת בפסיקה, כאמור, הרי שהמערער הצליח להוכיח קיומו של נזק קונקרטי המחייב את ביטול הרשעתו. כך טען, כי המערער הוכיח, כי הרשעתו בדין תוביל בוודאות לכך שלא יגויס לשירות קבע ובכך הוכיח, כי אין המדובר בנזק תיאורטי, או ערטילאי.

ממכתבו של סא"ל איליה ומפקדיו הנוספים של המערער עולה, כי מדובר בחייל המשרת לשביעות רצון מפקדיו, זכה לאות הצטיינות ומפקדיו מעוניינים לגייסו לשירות קבע. הרשעת המערער, כפי שציין מפקד הטייסת במכתבו, הינה קריטית ובעלת השלכה מכרעת על היכולת לגייס את המערער לשירות קבע ועל עתידו בצבא בכלל. לאור זאת, טען ב"כ המערער, כי אין מחלוקת שגיוס לשירות קבע, להבדיל משירות סדיר, מחייב היעדר עבר פלילי. מכאן, אפוא, שהותרת הרשעת המערער על כנה תוביל בהכרח לאי גיוסו לשירות קבע.

35. לטענת ב"כ המערער, עסקינן בבחור צעיר, הנמצא בתחילת דרכו, חדור מוטיבציה לשירות צבאי תורם ומשמעותי, כפי שהעיד בדבריו בפני בית המשפט קמא. בנסיבות אלה, הותרת הרשעת המערער על כנה תוביל למצב בו המערער לא יוכל להתגייס לשירות קבע, תמנע ממנו את האפשרות להתקבל למקומות עבודה נוספים ותפגע בהתקדמותו במישור התעסוקתי, באופן העלול לפגוע במערער באופן ממשי בטווח המידי.

36. ב"כ המערער הוסיף, כי המערער הינו "בגיר צעיר", כאשר בסוגיית אי הרשעת "בגירים צעירים" ישנה הגמשה בדרישת הנזק הקונקרטי. בהקשר זה הפנה לפסיקה רלוונטית. כן הפנה לקביעה בפסיקה ולפיה, בין שני הפרמטרים הנשקלים לצורך בחינת שאלת אי הרשעה מתקיימת מעין "מקבילית כוחות", כך שכל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. מאידך, ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ועתידם עוד לפנייהם.

בהקשר זה טען, כי המערער הורשע בעבירה שאינה מן החמורות, כך שמבחינת "מקבילית הכוחות" האמורה, הדרישה לנזק קונקרטי הינה מרוככת יותר, תוך שימת הלב והדגש לגילו של המערער, שחיו פרושים לפניו.

לאור האמור, עתר ב"כ המערער לקבל את הערעור ולהורות על ביטול הרשעת המערער בדיון.

37. בהשלמת טיעוניו בדיון מיום 10.7.19 הדגיש ב"כ המערער, כי כפי העולה מעמדת מפקדיו של המערער, הרי שהרשעתו בדיון תמנע את גיוסו לשירות קבע, חרף רצונם, כי ימשיך בשירותו הצבאי. מכאן, שלהרשעת המערער השלכה קריטית ומכרעת על גיוסו לשירות קבע. עוד הדגיש, כי עסקין במי שלא חלה עליו חובת גיוס ולמרות זאת בחר להתגייס לצבא, נבחר כחייל מצטיין ואף מעוניין להמשיך לשירות קבע. לאור האמור, הרי שזהו המקרה המתאים להחלת "הלכת כתב". לא זו אף זו, הרי שבמקרה הנוכחי ישנו נזק קונקרטי ומידי שיגרם למערער מהרשעתו בדיון.

בהתייחס לאמור בכתב האישום ולפיו, הרי בוצע לאחר שהמערער וחבריו שמעו, כי פרצה קטטה בכפר, הדגיש ב"כ המערער, כי הרי בוצע במנותק מהקטטה ושלא בניסיון להתסיס את הרוחות. כך טען, כי מבלי להמעט מחומרת העבירה, הרי שעסקין במעשה קונדס, בטעות בשיקול הדעת ובמעשה שאינו מאפיין את המערער. עוד טען, כי המערער קיבל את עונשו בכך שנפלט משירותו במג"ב. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ המערער, כי מדובר בירי של מספר כדורים באוויר, בשטח פתוח, ללא נוכחות אנשים אשר היו עלולים להיפגע מהירי. כן טען, כי עסקין בעבירה מסוג עוון, המאפשרת הימנעות מהרשעה, זאת, בפרט בנסיבות המקרה דנן. עוד הוסיף, כי המערער בן 24, "בגיר צעיר", אשר לכתם הנלווה לרישום הפלילי השלכה על דימויו העצמי והחברתי.

38. בהשלמת טיעוניו בדיון מיום 16.7.19 חזר ב"כ המערער על טיעוניו והוסיף, כי הוכח שכלל המערער לא יורשע בדיון, הרי שנוטר בפניו פתח להתגייס לשירות קבע. כן ביקש לדחות את עמדת המשיבה ולפיה, הרשעת המערער בדיון תיוותר על כנה ואז תיבחן סוגיית הקלון הנלווה לעבירה, אם לאו, והשלכתו על אפשרות גיוסו לשירות קבע. בהקשר זה טען, כי לא זו הייתה כוונת בית המשפט העליון בפסיקתו ב"הלכת כתב", שעה שסוגיית הקלון בוחנת את העבירה באמות מידה מוסריות, בעוד שסוגיית ההרשעה נבחנת באמות מידה של שיקום. כך, שב וטען, כי במקרה דנן מתקיים שני התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת המערער בדיון בהתאם ל"הלכת כתב", תוך שהדגיש את פגיעת ההרשעה בעתידו

הצבאי של המערער.

39. בדבריו בפנינו ציין המערער, כי הוא תושב הכפר דיר חנא, שירת שירות לאומי ולאחר מכן התגייס לצבא ושירת במג"ב ובחיל האוויר. המערער הכיר בכך שטעה אך הוסיף, כי למד את הלקח הנדרש והתחזק מכך, בחר להמשיך ולהצטיין בדרכו ולא ביצע כל עבירה נוספת. המערער ביקש כי יתאפשר לו להמשיך בשירות קבע, אשר הינו חלום חייו.

טיעוני המשיבה:

40. בטיעוניה בדיון מיום 10.7.19, הדגישה המשיבה, כי אין המדובר במעשה קונדס שביצע המערער, או בטעות רגעית וחולפת בשיקול הדעת, זאת, שעה שהמערער ירה 9 כדורים מנשקו האישי. כך הדגישה, כי עסקין בעבירה חמורה שאין להקל בה ראש, אשר בוצעה בסמיכות לתחנת דלק וגלום בה סיכון משמעותי לחיי אדם, שאינו ערטיילאי בלבד. המשיבה הוסיפה וטענה, כי לא בכדי צוין בעובדות כתב האישום, כי העבירה בוצעה בסמיכות זמנים לקטטה, תוך שהבהירה, כי היא אינה טוענת שהעבירה בוצעה בניסיון להתסיס.

בנסיבות אלה, טענה המשיבה, כי סוג העבירה, בזיקה לתנאי הראשון שנקבע ב"הלכת כתב", אינו מאפשר הימנעות מהרשעת המערער בדיון. המשיבה הוסיפה והדגישה, כי לא ניתן להשלים עם שימוש כגון דא בנשקו האישי של חייל. נסיבות ביצוע העבירה, שעה שחייל עושה שימוש בנשקו האישי ויורה 9 כדורים לצורך שטיבו אינו ידוע, הינן חמורות באופן שאינו מאפשר לעבור את המשוכה הראשונה שנקבעה ב"הלכת כתב".

41. המשיבה הוסיפה וטענה, כי התסקיר שהוגש מלמד על התנהגות אימפולסיבית של המערער, מימוש פנטזיות של כוחנות ושליטה ויכולת מוגבלת לבחון את כשליו ההתנהגותיים. כן הפנתה לפסיקה שהוגשה בבית המשפט קמא, המתייחסת למקרים בהם הורשעו בדיון נאשמים בעבירות דומות וטענה, כי הדברים יפים אף כאשר עסקין בחייל, או בשוטר מג"ב.

42. עוד טענה המשיבה, כי מר אלי דנינו, אשר העיד בדיון מטעם המערער, אינו הגורם האמון על הסוגיה נשוא הדיון, אלא נתן את פרשנותו לדברים שנאמרו לו. כך, לא ניתן לקבוע על סמך עדותו מהם התנאים לגיוס לשירות קבע, מהם החריגים והאם ישנם מקרים בהם גויס אדם בעל הרשעה פלילית לשירות קבע. מעבר לכך, טענה, כי רצונו של המערער להמשיך בשירות קבע אינו מלמד, כי הדבר אכן יצא אל הפועל. כן טענה, כי אף אם לא יגויס לשירות קבע, עדיין עומד בפני המערער עתיד תעסוקתי.

43. בהשלמת טיעוניה בדיון מיום 16.7.19 ציינה המשיבה, כי ערכה בירור עם לשכת ראש אכ"א ויועצה המשפטי בהתייחס לסוגיה נשוא הדיון. בעקבות בירור זה, הפנתה המשיבה לפקודת מטכ"ל מס' 31.0201 הרלוונטית לענייננו וטענה, כי הכלל הקשיח היחיד שנקבע בה בהקשר זה הינו, כי לא יתקבל לשירות קבע אדם שהורשע בבית משפט או בבית דין צבאי בעבירה פלילית שיש עמה קלון, או שנידון

לעונש מאסר בגין עבירה פלילית וריצה אותו בפועל. כך טענה, כי יתר השיקולים נתונים לשיקול דעת אכ"א, הגורם האחראי על הגיוס, כאשר כל מקרה נבחן לגופו, בהתאם לתפקיד המיועד. המשיבה ציינה, כי עניינו של המערער לא נבחן. המשיבה הדגישה, כי לדידה עסקינן במקרה חמור המחייב העברת מסר מרתיע. בנסיבות אלה, חזרה על עמדתה ולפיה, תנאי "הלכת כתב" אינם חלים וטענה, כי הרשעת המערער בדין אינה סותרת את הגולל על אפשרות גיוסו לשירות קבע.

דין והכרעה:

44. כידוע, ערכאת הערעור אינה מתערבת לשינוי פסק הדין, אלא מקום בו הערכאה הקודמת לה טעתה והטעות הינה טעות עניינית, המצדיקה התערבות לתיקונה. ערכאת הערעור נקראת לבחון אם נפלה טעות משפטית בהחלטה של הערכאה הראשונה, אם עמדו לנגד עיניה שיקולים פסולים או מוטעים, אם התעלמה מנתון בעל חשיבות, או אם העונש סוטה באופן קיצוני או מהותי, לקולא או לחומרא. ראו בהקשר זה ספרו של כב' הש' קדמי "**על סדר הדין בפלילים**" חלק שני, הליכים שלאחר כתב אישום, מעמוד 1934 ואילך.

45. כאמור, הסוגיה המונחת בפנינו עניינה, סוגיית הרשעתו של המערער בדין והחלטת בית המשפט קמא להותיר את הרשעתו על כנה.

46. אכן, הכלל הוא, כי מי שהודה בפלילים, יורשע בדין. החריג הוא, הימנעות מהרשעה. בהקשר זה ראוי להפנות, כפי שעשה בית המשפט קמא, להלכת "תמר כתב" שהובאה לעיל, בה נקבעו, בין היתר, התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת נאשם בדין ולפיהם, הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

47. באשר לסוגיית ביטול ההרשעה ראו ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין**, תק-על 2007(3), 3596, שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"... תכליתו של העיקרון הנוהג נהירה על פניה: הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת האשמה בהליך הפלילי. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את אכיפת החוק באופן שוויוני, ומונעת איפה ואיפה בהחלט ההליך הפלילי... ההרשעה הפלילית של נאשם שאשמתו הוכחה ותוצאותיה הן מרכיב חיוני בהליך הפלילי; הן נועדו למצות את תכליותיו המגוונות: להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי

בצידו. חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוסרת נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי ההרשעה היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת...

בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מצד אחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות והמסר הציבורי המתחייב מהן. מצד שני, יש לתת את הדעת לנסיבות אישיות שונות הקשורות בנאשם - גיל, עבר קודם - אם נורמטיבי אם לאו, נתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי, והשפעת ההרשעה על סיכויי שיקומו. מעבר לכל אלה, יש גם לשקול במבט רחב את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללו, ואת המסר החברתי שאי ההרשעה טומן בחובו בנסיבות העניין הספציפי".

48. כן ראו ע"פ (חי') 34307-12-10 סובוטניק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.4.11) (להלן: "עניין סובוטניק"), שם בית המשפט המחוזי קיבל ערעור על פסק דין בו הורשע המערער על פי הודאתו במעשה מגונה בפומבי והחליט להימנע מהרשעתו בדין, לאור אופי העבירה, גילו של המערער והיותו ללא עבר פלילי, וכך נקבע, בין היתר, בפסק הדין:

"בע.פ. 9090/00 בועז שניידרמן נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 22/2/2001, (פורסם ב"נבו"), היה מדובר במערער שהוא ושותפו חברו לביצוע שוד בקיוסקים בעיר העתיקה בבאר שבע. לשם כך הצטיידו בנשק מסוג רימון, סכינים, אלה וכובעי גרב. הם נסעו מדימונה לבאר שבע כשעימם הציוד האמור, והסתובבו בעיר העתיקה במטרה לחפש יעד לביצוע המתוכנן. הם נעצרו כשהם עומדים בתחנה המרכזית. בית המשפט המחוזי בבאר שבע הרשיע את המערער, על פי הודאתו, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק (עבירות החמורות בהרבה מהעבירה שבה הורשע המערער בעניינו).

בית המשפט העליון, בפרשת שניידרמן הנ"ל, החליט לקבל את ערעורו של המערער ולבטל את ההרשעה ועונש המאסר המותנה שהוטל עליו, והורה על מבחן ללא הרשעה ועל ביצוע 300 שעות לתועלת הציבור. בית המשפט נימק את דבריו, בין היתר, באומרו כי למרות שמדובר בהתלבטות לא קלה, הרי ש"האינטרס של המערער בשיקומו אינו רק אינטרס של העברין ואינו רק פועל יוצא מנתינת הדעת על נסיבותיו האישיות לטובתו הוא, אלא זהו אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה. עניינו של אינטרס זה הוא לתת סיכוי למי שנכשל בעבירה

בנסיבות כבענייננו לחזור לחיק החברה ולהשתלב בה כאדם נורמטיבי. הסטיגמה הדבקה בהרשעה, עלולה לפגוע בכך".

ו. סבורני כי איזון ראוי בין האינטרס הציבורי לבין האינטרס האישי של המערער שלפנינו מוביל למסקנה כי עלול להיווצר פער גדול מדי בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית של המערער שלפנינו לבין התועלת שתצמח לחברה ולאנטרס הציבורי מקיומה של הרשעה.

אשר על כן, נראה לי נכון וצודק יהיה להורות על קבלת הערעור. סבורני כי נוכל להבטיח שהמערער ימשיך ויתמיד בקבלת הטיפול שלו הוא זקוק, זאת באמצעות פיקוחו של שירות המבחן.

כמו כן נראה לי כי ראוי שנטיל על המערער ביצוע שירות לתועלת הציבור".

49. עוד ראו עפ"א (נצ') 396/09 יעקב אברהם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.3.10), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"קריטריונים מפורטים יותר למסגרת השיקולים המובאים בחשבון

בסוגיית אי ההרשעה, הובאו מפי כב' השופטים דליה דורנר ושלמה לוי

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ. מדינת ישראל.

כב' הש' דורנר מנתה בין שיקולי הענישה, את חומרת ונסיבות העבירה, הצורך בהרתעה והצורך בהוקעה/גינוי של מעשה העבירה. כן קבעה שני גורמים שבהצטברם ניתן להימנע מהרשעה.

הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

כב' הש' לוי מנה 9 מבחנים שפירט שירות המבחן ושיקולי שיקום כמפורט להלן ואף אימץ אותם.

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם?

ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה?

ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;

ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;

ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;

ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?

ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה? האם הוא מתחרט עליה?

ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם?

ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, מבלי שיהיו ממצים מקובלים עלי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר

תוצאות ההרשעה".

מאידך, ציין כי:

"מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההיפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי: ע"פ 3467, 2513/96 תקדין עליון כרך 404 (3) 96".

ומן הכלל אל הפרט:

50. באשר לתנאי הראשון הקבוע ב"הלכת כתב" ואשר עניינו, כי ההרשעה תביא לפגיעה חמורה בשיקומו של המערער, ראוי לציין, כי עניין לנו בבחור צעיר, יליד שנת 1995, אשר הינו נעדר כל הרשעות קודמות וכי זוהי לו עשייתו הראשונה והיחידה בפלילים.

51. באשר להשלכות אשר יהיו להרשעת המערער בדין על סיכויי שיקומו, הרי שבהקשר זה הגיש ב"כ המערער הן בהליך שהתקיים בפני בית המשפט קמא והן בהליך שבפנינו מספר אסמכתאות וכדלקמן:

· מכתב מיום 3.4.19 מאת סא"ל איליה גלזר, מפקד טייסת מנהלה בכנף 4, אשר ממנו עולה, כי המערער משרת בבסיס בתפקיד נהג משא מזה כשנתיים, תפקודו יוצא דופן ומהווה נקודת חוזקה אמיתית ביכולת להוציא משימות. צוין, כי המערער הינו מסוג החיילים של "שגר ושכח", מוביל ביד רמה את המשימות, משמש דוגמא ולאחרונה הוכר כ"חייל מצטיין". כן עולה, כי שביעות רצון מפקדי המערער ממנו ומתפקודו הינה גבוהה, עד כדי רצון וכוונה לגייסו לשירות קבע.

בהקשר זה נכתב, כי סוגיית הרשעת המערער הינה קריטית ובעלת השלכה מכרעת על היכולת לגייס המערער לשירות קבע ועל עתידו בצבא בכלל. לאור האמור, ביקש מפקד הטייסת שלא להרשיע את המערער בדין. עוד ציין, כי הוא צופה ששירות המערער בקבע יהא שירות משמעותי ולטווח ארוך.

· מכתב מיום 25.6.18 מאת רס"ן קרן עמיר, מפקדת גף לוגיסטיקה בכנף 4, ממנו עולה, כי המערער הינו חייל ממושמע המבצע את תפקידו בצורה בטיחותית ויסודית וללא פשרות. כן צוין, כי המערער משרת בבסיס מבצעי בו השירות היסודי והמדויק הינו קריטי לביטחון המדינה והמערער עושה זאת בשקט, בצניעות וללא תנאי. המערער נותן שירות לכלל אנשי הבסיס, הן בהיבטי אחזקה והן בהיבטי משימות מול ספקי חוץ ומפקדיו מקבלים על אופן ביצוע משימותיו תשבחות רבות

וחיזוקים חיוביים, הן מאנשי הקבע והן מנותני השירות האזרחיים. המערער אהוד מאוד על חבריו לגף ולטייסת ומהווה עבורם דוגמה למתן שירות ולהתנהלות מקצועית ומקצוענית. המערער משמש כאחראי צוות כאשר אחד מאנשי הקבע אינו נמצא בבסיס ולפיכך באה רס"ן עמיר בהמלצה לסייע למערער ככל הניתן.

· מכתב מיום 14.9.18 מאת רנ"ג מושיקו אמויאל, רס"ר כנף 4, ממנו עולה, כי המערער משמש כאחראי מגורים מטעם הרס"ר ומבצע את תפקידו ברמה הגבוהה ביותר. המערער הינו חייל מצטיין וממושמע, ללא בעיות משמעת ועושה את כל המוטל עליו, בין אם בנהיגה ובין אם בדאגה לחיילים במגורים בפרט ובבסיס בכלל. עוד נכתב, כי המערער הינו גורם משמעותי בבסיס ומעוניין להמשיך בשירות קבע בטייסת לטווח הארוך. כן ציין הרס"ר, כי עוד בשיחת ההיכרות שערך עם המערער, הבין, כי מדובר בחייל מצוין וזאת, בטרם החל בתפקידו. המערער משמש דוגמה אישית לחיילים רבים בבסיס והוא אהוד על אנשי הקבע וחיילי הסדיר בטייסת.

לפיכך, עתר רנ"ג אמויאל לסייע למערער ככל הניתן.

· מכתב מיום 9.10.18 מאת חוסין סמיר, ראש המועצה המקומית דייר חנא, ממנו עולה, כי משפחת המערער מוכרת אישית לראש המועצה וכי מדובר במשפחה נורמטיבית, בעלת שורשים עמוקים בכפר, נעדרת בעיות חברתיות ומשתלבת היטב באוכלוסייה. עוד ציין ראש המועצה, כי מהיכרותו האישית עם המערער, הרי שמדובר בבחור צעיר המשרת כיום בבסיס חיל האוויר חצור ותורם למדינה, אף שהוא אינו מחויב בגיוס. כן נכתב, כי המערער אדם חיובי, חרוץ, טוב לב, נעים הליכות, אוהב לעזור, לסייע ומשקיע מזמנו לשם עזרה לזולת, תוך שמירה על יחסי כבוד. ראש המועצה ציין, כי הוא משוכנע שהאירוע בגינו הורשע המערער אינו מאפיין את המערער וכי מדובר באירוע חד פעמי, עליו מתחרט המערער ומפנים את חומרת מעשיו. לאור זאת, ועל מנת שלא לפגוע בקידומו של המערער ובעתידו, ביקש ראש המועצה להקל עם המערער ולנהוג עמו במידת הרחמים, שעה שהינו אדם נורמטיבי, מטובי הבחורים בכפר, סמל ומופת להתנהגות חיובית ולתרומה לזולת.

· תעודת הצטיינות מיום 28.1.19, מאת אל"מ עמית אביטן מפקד הבסיס, אשר הוענקה למערער בגין בחירתו לחייל מצטיין.

52. עוד בהליך שבפנינו, בדיון מיום 10.7.19, שמענו את דבריו של מר אלי דנינו, מפקדו הישיר של המערער מזה שנתיים. מר דנינו ציין, כי המערער הינו חייל ממושמע, אוהב על כולם, מבצע את תפקידו לשביעות רצון המפקדים ומהווה דוגמה. כן סיפר, כי המערער עתיד להשתחרר מהצבא וכי ברצון המפקדים להחתימו לשירות קבע, אולם הרשעתו בדיון מהווה מכשול, שעה שחייל המורשע בפלילים אינו יכול לחתום שירות קבע. עוד ציין, כי להערכתו, צפוי למערער עתיד מזהיר וארוך טווח בצבא. כן הוסיף, כי המערער הוכיח עצמו במהלך שירותו ואף נבחר כחייל מצטיין.

53. בהמשך לדיון מיום 10.7.19, הגיש ב"כ המערער אסמכתא נוספת מיום 11.7.19 מאת רס"מ יפית

גלם, קצינת תכנון כנף 4. באסמכתא זו נכתב, כי ניסיון העבר מלמד, כי גיוס לשירות קבע אינו מאושר במקרה בו ישנה לחובת החייל הרשעה פלילית. עם זאת, במידה והיחידה מעוניינת לגייס לשירות קבע חייל שלחובתו תיק פלילי ללא הרשעה, הרי שעניינו יבחן פרטנית על ידי ראש מנהל הנגדים באכ"א.

54. מהאמור לעיל עולה ובהקשרו, כאמור, של התנאי הראשון הקבוע בהלכת "תמר כתב" ואשר עניינו, כי הרשעת המערער בדין תביא לפגיעה חמורה בשיקומו של המערער, הרי שיודגש, כי עניין לנו במערער אשר הינו בחור צעיר, נעדר כל הרשעות קודמות, המשרת שירות צבאי בחיל האוויר ומיועד לגיוס לשירות קבע. מהאסמכתאות שהוגשו עולה, כי עסקינן בחייל מצטיין אשר תפקודו יוצא דופן, מבצע את תפקידו על הצד הטוב ביותר, משמש דוגמה לאחרים, אהוד על החיילים והמפקדים, נבחר לחייל מצטיין ושביעות רצון מפקדיו ממנו ומתפקודו הינה גבוהה, עד כי ברצונם להחתימו להמשך שירות בצבא קבע וכי הם צופים לו עתיד מזהיר וארוך טווח בשירותו הצבאי.

55. מהאסמכתאות שהוגשו, לרבות מהאסמכתא הרלוונטית העדכנית שהוגשה מגורמי הצבא במסגרת ההליך שבפנינו, כמו גם מדבריו של מר אלי דנינו עלה, כי הותרת הרשעת המערער בדין תמנע את אפשרות שילובו של המערער בשירות קבע ותגדע זאת הלכה למעשה. מהאמור עולה, כי הונח בפנינו קטגורית, כי הותרת ההרשעה כאמור לא תאפשר את שילוב המערער בשירות קבע, למרות נתוניו, עמדת הגורמים המקצועיים, עמדת גורמי הצבא והפן השיקומי האינהרנטי הגלום בשילובו בשירות קבע, כאמור.

עוד מהאסמכתא העדכנית שהונחה בפנינו, כמו גם מדבריו של מר דנינו עולה, כי בניגוד לאמור, הרי שרישומי הפלילי של המערער בשונה מקיומה של הרשעה בפלילים, לא ימנע קטגורית את אפשרות שילובו בשירות קבע והבחינה תהפוך מבחינת סף לבחינה פרטנית של המערער ושל המעשים שביצע ובמכלול נתוני המקרה לגופו.

56. לא נעלמה מעיני פקודת מטכ"ל העוסקת בשירות קבע אליה הפנתה המשיבה ולפיה, לא יתקבל לשירות קבע אדם שהורשע בבית משפט או בבית דין צבאי בעבירה פלילית שיש עמה קלון, או שנידון לעונש מאסר בגין עבירה פלילית וריצה אותו בפועל. לטענת המשיבה, מבירור שנעשה עם היועץ המשפטי בלשכת ראש אכ"א עלה, כי למעט האמור בפקודת המטכ"ל (סעיף 3 ה' לפקודת מטכ"ל מספר 31.0201), הקובעת משוכה קטגורית המונעת קבלה לשירות קבע, כפי שפורט לעיל, הרי שכל מקרה נתון לבחינה פרטנית בנסיבותיו.

עם זאת, נוכח עמדת מפקדיו של המערער וביתר שאת, נוכח האמור במכתבה של קצינת התכנון רס"מ יפית גלם, הרי שהונח בפנינו מסד ראייתי קונקרטי המלמד, כי הלכה למעשה, הותרת הרשעת המערער בפלילים על כנה, תסכל את שילובו בשירות קבע ובכך אף תגדע את שיקומו.

57. מהאמור לעיל עולה, כי ככל שתבוטל הרשעת המערער בדין ויוותר רישומו כאמור, הרי שתוסר

המשוכה לאפשרות שילובו בשירות קבע על הפן השיקומי הטמון בכך להמשך מתווה חייו של המערער והבחינה תיעשה פרטנית בנתוני המקרה דנן.

58. ברי הוא, כי בשילובו של המערער בשירות קבע, גלום פן שיקומי ברור, הן בפן התעסוקתי והן בפן השיקומי הכללי של המערער ויש בכך כדי לסייע להעלות את מתווה חייו על דרך המלך.

בהינתן האמור, הרי שהונח בפנינו מסד ראייתי קונקרטי בדבר הנזק והפגיעה בהמשך שירותו הצבאי של המערער וגיוסו לשירות קבע כתוצאה מהרשעתו בדין, ככל שזו תיוותר על כנה.

59. לאלה נוסיף, כי חרף העובדה שהמערער אינו חייב בגיוס, עשה המערער כדי לתרום לחברה ולמדינה. עם סיום לימודיו התנדב לשירות הלאומי ושירת כשנה כמאמן כדורגל לילדים יהודים וערבים. בהמשך, התגייס המערער לצבא ושירת ביחידת מג"ב בירושלים, כאשר בעקבות ביצוע העבירה הועבר לבסיס חיל האוויר, כנף 4 בחצור, שם הוא משרת עד היום, כפי העולה מהתסקיר שהוגש לבית המשפט קמא בעניינו.

כן עולה מהתסקיר, כי שירות המבחן בא בהמלצה בדבר ביטול הרשעת המערער בדין, זאת נוכח גילו הצעיר של המערער, היעדר הרשעות קודמות, קבלת אחריות על המעשים והבעת חרטה, יכולת המערער לבחון את התנהגותו והשלכותיה בחומרה, היותו חייל בחיל האוויר ושעה שהרשעה בדין עלולה לפגוע בו באופן ממשי בטווח המידי.

כידוע, המלצת שירות המבחן לעולם המלצה היא ואולם, עסקינן בגוף מקצועי אשר בחן את נתוני המערער לעומק ובאופן מקיף, את הרקע לביצוע המעשים, את נזקקותו הטיפולית ואת ההשלכות אשר יהיו להרשעתו בדין.

בהקשר זה ראוי לציין עוד, כפי שפורט בהרחבה לעיל, כי מהתסקיר עולה עוד שהמערער לקח אחריות מלאה על המעשים, הביע צער וחרטה על התנהגותו, הצליח להתבונן באופן ראשוני במניעים שקדמו לביצוע העבירה ואף הביע רצון ונזקקות להמשך התבוננות במניעיו באמצעות תוכנית טיפולית מותאמת. זאת ועוד, שירות המבחן התרשם, כי המערער מגלה יכולת לבחון את התנהגותו בחומרה, חווה הרתעה מההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו ומתגובת משפחתו, מביע צער על התנהגותו והבנה לפגיעתו בחברה. כמו כן, המערער ביטא במידה מסוימת יכולת רגשית לבחון את כשלו התנהגותיים ועל רקע זאת, הביע נזקקות טיפולית. המערער ביטא רצון להשתלב בטיפול שיסייע לו למתן את התנהגותו האימפולסיבית ולחזור לאורח חיים מותאם.

בהקשר זה העריך שירות המבחן, כי שילוב המערער בהליך טיפולי יוכל להוות גורם מפחית סיכון

להישנות התנהגות חוצת גבולות ובא בהמלצה להעדיף את האפיק הטיפולי, להעמידו בצו מבחן למשך 18 חודשים, בצד הטלת צו של"צ בהיקף של 80 שעות.

60. בית המשפט קמא קבע בגזר דינו, כי המערער אמנם הוכיח, כי עמדת מפקדו הינה, כי סוגיית ההרשעה הינה קריטית להחלטה האם יגויס לשירות קבע, אם לאו. עם זאת, קבע בית המשפט קמא, כי סא"ל גלזר הביע את עמדתו שלו, אף אם זו נסמכת על ניסיונו האישי וכי אין המדובר בעמדה רשמית של שלטונות הצבא.

בהקשר זה ראוי להפנות למכתבה העדכני בהליך שבפנינו של קצינת התכנון רס"מ יפית גלם ולפיו, כאמור, גיוס משירות חובה לשירות קבע אינו מאושר, שעה שקיימת לחובת החייל הרשעה בפלילים וזאת, בשונה מרישום פלילי ללא הרשעה, המאפשר בחינת כל מקרה באופן פרטי.

במסד הראייתי הכולל שהונח, יש כדי ללמד, כי הותרת הרשעת המערער בדין, תהווה מכשול קונקרטי בפני גיוסו לשירות קבע ומכאן, שגם בפני עתידו הצבאי, התעסוקתי ושיקומו בכלל.

61. אכן, בפני שלטונות הצבא יעמוד רישומו הפלילי של הנאשם, אולם כפי שהובהר, הרי שבסופו של יום, הבחינה של הגוף הרלוונטי תיעשה באופן פרטי, ובין היתר, על סמך מהות המעשים שביצע המערער, טיבם, מהותם ונסיבות ביצועם, כמו גם נתוני העושה ותבחן את נתוניו הכוללים של המקרה דנן.

ברי הוא, כי גם אם תבוטל הרשעת המערער בדין, הרי שאין בכך כדי לכבול את שיקול דעתו של הגוף הרלוונטי בהחלטה בדבר גיוס המערער לשירות קבע, אם לאו. יחד עם זאת, ברי הוא, כי בביטול ההרשעה, יהיה באופן מהותי כדי לסייע בשיקומו של המערער נוכח הפגיעה הקונקרטית שהוצגה בפניו, וביתר שאת, חוות הדעת החיוביות שניתנו בעניינו של המערער, המלצות מפקדיו, היותו מיועד להמשך שירות בצבא קבע ויתר ההנמקות המצטברות שפורטו לעיל.

62. בנסיבות אלו, סבורני, כי התגבש בעניינו של המערער התנאי הראשון שנקבע ב"הלכת כתב" ולפיו, הותרת הרשעתו בדין על כנה, תביא לפגיעה של ממש בשיקומו של המערער וכי הונח בפניו מסד ראייתי קונקרטי בדבר פגיעה בעתידו המקצועי-תעסוקתי של המערער ובשילובו בצבא קבע בעתיד, ככל שהרשעה זו תיוותר על כנה.

63. באשר לתנאי השני הקבוע ב"הלכת כתב" ואשר עניינו, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, הרי שאין חולק בדבר חומרת המעשים שביצע המערער והסכנה הגלומה בהם לשלום הציבור ובטחונו. עשיית שימוש בנשק, כפי מעשי המערער, הרי שיש בה כדי לסכן חיי אדם ומכאן החומרה הגלומה בה.

יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש באמור לעיל, הרי שעסקינן במעשה בודד, רגעי וחד פעמי, במהלכו ירה המערער באוויר תשעה כדורים מנשקו האישי. כך ראוי להדגיש, כי המעשים לא בוצעו במטרה לפגוע באדם או ברכוש וכי בפועל, לא נגרם נזק כלשהו, זאת, מבלי להתעלם מהנזק הפוטנציאלי הגלום באלה.

64. אכן, כקביעת בית המשפט קמא, עסקינן בעבירת עוון אשר העונש הקבוע בצדה עומד על שלוש שנות מאסר בפועל. עם זאת, העבירה שביצע המערער, בנסיבותיה, מבלי להקל בה ראש אינה מצויה ברף החומרה הגבוה ביותר. בנסיבות אלו, ובהינתן מכלול נסיבות המעשה, כפי שפורטו לעיל, הרי שסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

65. כן ראוי לציין, כי עסקינן במעשה שבוצע בחודש אפריל 2017 וכי קודם לכן ולאחר מכן, לא שב המערער והסתבך בפלילים. בנסיבות אלה הרי שמתבקשת המסקנה, כי עסקינן במעידה בודדת וחד פעמית אשר אינה מאפיינת את המערער ואת אורחות חייו.

66. עוד ראוי להפנות לשורה של פסקי דין אשר במסגרתם ראו בתי המשפט להורות על ביטול הרשעות נאשמים שהורשעו בדין, גם במקרים בהם המעשים שביצעו, בנסיבותיהם, היו חמורים. כך לדוגמה בעניין סובוטניק שהובא לעיל, בוטלה הרשעתו בדין של מי שהודה בביצוע עבירה של מעשה מגונה בפומבי, כאשר בתחנת אוטובוס חשף המערער את איבר מינו ונגע בו בפני עוברות אורח, ללא הסכמתו, לשם גירוי וסיפוק, או ביזוי מיני.

כך לדוגמה בע"פ 9090/00 **בועז שניידרמן נ' מדינת ישראל** (22.2.01), מדובר היה במערער שהוא ושותפו חברו לביצוע שוד בקיוסקים בעיר העתיקה בבאר שבע ולשם כך הצטיידו בנשק מסוג רימון, סכינים, אלה וכובעי גרב. הם נסעו מדימונה לבאר שבע כשעמם הציוד האמור והסתובבו בעיר העתיקה במטרה לחפש יעד לביצוע המתוכנן. הם נעצרו כשהם עומדים בתחנה המרכזית. בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער שם על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק. בית המשפט העליון החליט לקבל את ערעורו של המערער, ביטל את הרשעתו בדין ואת עונש המאסר המותנה שהוטל עליו והעמידו בצו מבחן ללא הרשעה וכן הטיל עליו 300 שעות של"צ. בית המשפט העליון נימק את החלטתו בכך שהאינטרס של המערער בשיקומו אינו רק האינטרס של העבריין, אלא זהו אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה וכי יש ליתן סיכוי למי שנכשל בעבירה בנסיבות שפורטו לעיל, לחזור לחיק החברה ולהשתלב בה כאדם נורמטיבי.

כך לדוגמה בעפ"ג (חי') 25795-01-15 **אדוארד מרקוס נ' מדינת ישראל** (26.2.15), מדובר היה במערער, נעדר עבר פלילי, שהורשע במעשה פיזיות ורשלנות לאחר שירה באדם במהלך ציד חזירים ברישיון. על המערער הוטלו מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה ובית משפט השלום סירב לבטל את

הרשעתו. בית המשפט המחוזי החליט לקבל את ערעורו של המערער לאחר שקבע, כי במקרה הנדון יש לחרוג מן הכלל ולהימנע מהרשעת המערער, שכן, הוא הראה, כי ההרשעה תפגע פגיעה ממשית בפרנסתו ובשיקומו. כך קבע בית המשפט, כי הרשעה פלילית תפגע ביכולתו של המערער להמשיך לעבוד במקום עבודתו וביכולת פרנסתו באופן משמעותי וכי אדם בגילו המבוגר יתקשה למצוא עבודה חלופית. לעניין זה מתקיים התנאי של "מידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי" לפגיעה בלתי מידתית בעתידו ובסיכויי שיקומו של המערער, כאשר במקרה זה, שיקולים אלה גוברים על שיקולי האינטרס הציבורי. בנסיבות אלה, הורה בית המשפט המחוזי על ביטול הרשעת המערער בדין.

ברי הוא, כי נסיבות המקרה שבפנינו, מבלי להקל בהן ראש, בוודאי שאינן חמורות מנסיבות המקרים שפורטו לעיל וכי על רקע האמור לעיל, הרי שגם בענייננו האינטרס שבשיקום המערער, על רקע ההנמקות המצטברות שפירטתי לעיל, אף הוא אינטרס ציבורי.

67. על כל רקע כל האמור לעיל, ומבלי להקל ראש במעשים שביצע המערער והחומרה הגלומה בהם, הרי שבפרספקטיבה בה ראוי לבחון את המעשים, סבורני, כי התגבש בענייננו של המערער גם התנאי השני המצטבר הקבוע בהלכת "תמר כתב".

68. עוד נציין כי שני התנאים המצטברים אינם מתקיימים במנותק האחד מרעהו וכי מתקיימת ביניהם "מקבילית כוחות" שבין הדרישה להוכחת קיומה של פגיעה קונקרטית לבין חומרת העבירות. ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, הרי שנדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר וככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה בעוצמה פחותה יותר. ראו בהקשר זה ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **גוטרמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.8.15).

במקרה דנן, הרי שהוכחה פגיעה קונקרטית ברורה ומוחשית, בהינתן ההנמקות המצטברות שהובאו בהקשר זה ואף מהות המעשים שביצע המערער, מבלי להקל בהם ראש, אינם מצויים על הרף החמור של אלה נוכח טיבם ומהותם.

בנסיבות אלו, הרי שמתקיימים כנדרש וכדבעי שני התנאים המצטברים הקבועים בהלכת "תמר כתב" להימנעות מהרשעת המערער בדין.

69. דומה, כי במקרה העומד בפתחנו, עניין לנו בנסיבות חריגות המצדיקות הימנעות מהרשעה, הן בשים לב לנתוני העושה והן על רקע תיאור נסיבותיו המיוחדות של המעשה. בשים לב לכך שהירי בוצע בשולי הכפר ושלא במטרה לפגוע במאן דהוא. נוסף על כך, המערער הינו בעל מאפיינים ייחודיים אשר התנדב לשרות צבאי, תרם רבות לחברה, זכה לשבחים אודות פועלו בשרות צה"ל, משולל כל עבר פלילי ואף שוכנעתי (כפי שעולה מהמסמכים ומדברי מפקדיו), כי המשך שילובו בשרות קבע יביא תועלת הן לו עצמו והן לחברה בכללותה.

בנסיבות אלו, הייתי מציעה לחבריי לקבל את הערעור, לבטל את הרשעת המערער בדין ותחת זאת לקבוע, כי המערער ביצע את העבירה בה הודה מבלי להרשיעו בדין ולהותיר את העונשים שהושתו על המערער בבית המשפט קמא, על כנם.

כאמור, הערעור שבפנינו לא הופנה כנגד העונשים שהושתו על המערער. בכל אופן בעונשים שהושתו, נוכח טיבם ומהותם בדמות צו של"צ וצו מבחן יש כדי לעלות בקנה אחד עם ביטול הרשעת המערער בדין.

יפעת שיטרית, שופטת

ס. הנשיא, השופטת אסתר הלמן, אב"ד

מסכימה.

אסתר הלמן, שופטת, סגנית נשיא

השופט סאאב דבור

מסכים.

סאאב דבור, שופט

הוחלט, אפוא, פה אחד לקבל את הערעור, לבטל את הרשעתו של המערער ותחת זאת לקבוע כי ביצע את העבירה בה הודה. אין כל שינוי בעונשים שהוטלו על המערער.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ט, 23 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

סאב דבור, שופט

יפעת שיטריט, שופט

אסתר הלמן, שופט
ס. נשיא